

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/86/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224201428
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:4224201428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej v právnej veci navrhovateľky A. B., C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D., E. XX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Ing. Kristínou Rakickou - Decsi, Phd., Nové Zámky, Pri gymnáziu 22, proti manželovi: F. G. H. B., nar. X.X.XXXX, bytom D., E. XX, t.č. v Ústave výkonu trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, Dlhé lúky 1, Hrnčiarovce nad Parnou, v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej H. B., nar. X.X.XXXX, zastúpenej procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, Župná 15, Komárno, o odvolaní manžela navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 9P/66/2024-282 zo dňa 6.3.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 9P/66/2024-292 zo dňa 13.3.2025 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.

Rozsudkom zo dňa 13.3.2025 Okresný súd Komárno rozviedol manželstvo účastníkov uzatvorené dňa 4.8.2021 v Dubaji a maloletú H. B., nar. X.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Súčasne súd otcovi maloletej uložil povinnosť prispievať na výživu dieťaťa sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa k rukám matky a upravil styk otca s maloletou v rozsahu dvakrát mesačne prostredníctvom telefonického zariadenia v rozpätí po 10 minút v čase od 16:00 hod. do 17:00 hod. na základe povolenia riaditeľa príslušného ústavu do ukončenia väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody.

Matke maloletej súd uložil povinnosť umožniť otcovi v stanovenom čase videohovor s maloletým dieťaťom a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2.

Podľa odôvodnenia rozsudku manželka sa písomne podaným návrhom zo dňa 7.5.2024 domáhala rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej H. B. na čas po rozvode. Manžel sa písomne podaným návrhom zo dňa 27.5.2024 domáhal úpravy styku s maloletou H. na čas po rozvode, pričom toto konanie bolo vedené tunajším súdom pod číslom konania 9P/73/2024.

Uznesením 9P/66/2024-15 zo dňa 28.5.2024 súd spojil na spoločné konanie veci vedené na tunajšom súde pod číslom konania 6P/66/2024 a 9P/73/2024 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod číslom 9P/66/2024. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.6.2024.

Manželka bola vypočutá dňa 13.8.2024 pred dožiadaným súdom v Trenčíne a vypovedala aj na pojednávaní pred tunajším súdom dňa 16.1.2025 a 6.3.2025 kde uviedla, že trvá na písomne podanom návrhu na rozvod manželstva, ktoré uzatvorili 4.8.2021 v Dubaji. Manželstvo bolo harmonické asi jeden rok. V máji 2022 sa vrátila žiť na Slovensko, manžel za ňou prišiel neskôr v júni 2022 a v auguste 2022 odišiel si hľadať prácu do Holandska. V tom čase prvýkrát otehotnela a nakoľko sa jednalo o mimomaternicové tehotenstvo, o dieťa prišla. V septembri 2022 ju manžel prvýkrát udrel a napriek tomu, že sa jej ospravedlnil, jej povedal, že si za to môže sama. Vo februári 2023 ju manžel znova udrel, kričal na ňu, tlačil jej mäso do tváre, sotil ju na posteľ a to napriek tomu, že bola už druhýkrát tehotná. V tom čase jej rodičia jej manželovi vytýkali, že si neželajú, aby ju bil. Manžel ju denne psychicky ponižoval, tvrdil, že nič nedokáže, že je sprostá. Stalo sa, že išli autom a na diaľnici strhol volant s tým, že všetkých v tom čase už aj s dieťaťom môže zabiť. Po narodení dcéry sa stalo, že ju barlou udieral do pravého ramena, šľahol ju káblom od spájkovačky a zasiahol nielen ju po ruke a nohe, ale aj maloletú H. na nohe. Manžel nemá kontrolu nad svojim správaním, stalo sa napríklad, že kufor s náradím prehodil z kuchyne do obývačky, pričom mohol zasiahnuť dcéru. Pri ďalšej bitke ju manžel kopal do celého tela, stál nad ňou a bil ju a povedal jej, že jej rozmliaždi hlavu. Z týchto dôvodov 16.4.2024 odišla spolu s dcérou do zariadenia E. ženský domov, kde jej pomáhali psychológovia a následne podala návrh na rozvod, ako aj trestné oznámenie na manžela. Dňa 3.7.2024 bola vypovedať v trestnej veci a v byte, kde spolu bývali našla manželov telefón a v ňom správy medzi ním a jeho priateľkou, z ktorých vyplýva, že spolu aj intímne žili. Z týchto správ zistila, že manžel sa chce pomstiť všetkým za to, čo sa mu stalo (že je vo väzbe). Od 16.4.2024 spolu nežijú, nehospodária, intímne sa nestýkajú, pričom manželské spolunažívanie za žiadnych okolností nie je ochotná obnoviť. Maloletú H. žiadala zveriť do svojej starostlivosti a nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou, ktorú navrhuje jej manžel. Uviedla, že má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť pre dieťa, maloletá je ešte plne kojená. Otec maloletej je vo väzbe, na území Slovenska bude mať zrušený trvalý pobyt a nemá ani vytvorené bytové podmienky. Pôvodne žiadala o určenie výživného v sume 150 až 200 eur, avšak na pojednávaní dňa 6.3.2025 uviedla, že ponecháva výšku výživného na úvahu súdu, nakoľko otec maloletej je vo väzbe. Styk maloletej s otcom upraviť nežiadala, nakoľko otec maloletej je vo väzbe. Nemá však námietky, aby bol upravený styk dvakrát mesačne na 10 minút prostredníctvom videohovorov.

Manžel bol vypočutý prostredníctvom dožiadaného súdu v Nitre dňa 13.8.2024, ako aj na pojednávaniach tunajšieho súdu dňa 16.1.2025 a 6.3.2025, kde uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí. Svoju manželku má rád a chcel by si s ňou až bude na slobode vydiskutovať všetky problémy. Uviedol, že mali v manželstve konflikty, ale tieto boli normálne. Problémy nastali, keď prišli žiť na Slovensko a to najmä s rodinou manželky. Nakoľko nevedel po slovensky, mal problém si nájsť prácu. Je pravdou, že si písal cez messenger s kolegyňou a ľutuje, že to spravil. Je pravdou, že manželku udrel na pravom ramene, lebo k nim prišiel čalúnnik opraviť posteľ a uvidel ju nahú ako sa sprchuje. Svoju manželku má rád a rozvádzať sa nechce. Maloletú H. žiadal zveriť do striedavej osobnej starostlivosti, lebo dcéru už 11 mesiacov nevidel a chce s ňou prežívať všetky momenty tak ako manželka. V súčasnosti dcéra ani nevie, že je jej otcom. Po prepustení z väzby si chce nájsť prenájom a prácu, aby vedel zabezpečiť starostlivosť o maloletú. Vyživovaciu povinnosť žiadal určiť v minimálnom rozsahu, nakoľko vo väzbe nepracuje a nemá žiaden príjem. Jeho všetky osobné veci a hotovosť cca 800 eur zostali v byte kde býval v prenájme. Nehnuteľnosť ani motorové vozidlo nevlastní. Uviedol, že má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči I. B., nar. XX.X.XXXX, ktorý žije na Filipínach so svojou matkou. Pokiaľ mal príjem prispieval na jeho výživu sumou 200 eur mesačne. Styk s maloletou žiadal upraviť prostredníctvom videohovorov pokiaľ je vo väzbe a to raz týždenne v trvaní jednej hodiny.

Kolízny opatrovník v prípade rozvodu manželstva doporučil maloletú zveriť do starostlivosti matky, pričom výšku výživného ponechal na úvahu súdu. Styk otca s maloletou prostredníctvom videohovorov vzhľadom na útlý vek dieťaťa nežiadal upraviť. Uviedol, že matka by mohla raz mesačne napísať otcovi list, v ktorom by ho oboznámila so zdravotným stavom a vývojom dieťaťa a priložila fotky.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkyne J. K., kolízneho opatrovníka, oboznámením sa so sobášnym listom účastníkov konania, rodným listom maloletej, podnájomnou zmluvou na čl. 5-7, uznesením o vzatí do väzby 3Tp/44/2024 na čl. 91-95, potvrdením o príjme manžela na čl. 131, potvrdením o rodinných prídavkoch na čl. 157 a rodičovského príspevku na čl. 158, potvrdením o nemocenských dávkach na čl. 165, potvrdením o príjme starej matky z matkinej strany na čl. 166-168, zápisnicou o výsluchu manžela v trestnej veci zo dňa 18.10.2024 a 21.10.2024, fotodokumentáciou na čl. 201-209, výpisom SMS na čl. 210-217, znaleckým posudkom č. 52/2024 Mgr. Kataríny Bielikovej na čl. 218-229 a č. 53/2024 na čl. 230-240, správou zo šetrenia pomerov zo dňa 26.2.2025 na čl. 263, úradným záznamom na čl. 266, obžalobou vo veci 1T/4/2025, ostatnými ku spisu pripojenými dokladmi a takto vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny záver

Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa 4.8.2021 v Dubaji, Spojené arabské emiráty. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa: H. B., nar. X.X.XXXX. Posledným spoločným bydliskom účastníkov konania bolo na adrese D., E. XX, čím podľa § 92 CMP je daná príslušnosť Okresného súdu Komárno. Uznesením tunajšieho súdu 3Tp/44/2024 zo dňa 4.7.2024 bol manžel vzatý do väzby pre obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pričom poškodenou je manželka. Dňa 15.1.2025 bola na tunajší súd podaná obžaloba na manžela, ktorá je vedená pod číslom konania 1T/4/2025, pričom konanie nie je právoplatne rozhodnuté.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je vážne narušené, minimálne od apríla 2024. Manželka od podania návrhu 7.5.2024 svoj postoj k rozvodu nezmenila. Z jej výpovede mal súd za preukázané, že konanie manžela voči jej osobe považovala za tak obmedzujúce, že 16.4.2024 aj s maloletou opustila spoločnú domácnosť a v podstate sa pred manželom ukryla v L. v zariadení E. ženský domov. Už z tohto konania manželky je nesporné, že manžel sa voči nej musel správať hrubo, fyzicky aj psychicky jej ubližoval, keď spolu s niekoľko mesačným dieťaťom sa ukryla v spomínanom zariadení. Napriek tomu, že manželka v súčasnosti už žije v D. spolu so svojou matkou a maloletou a manžel je vo väzbe, svoj postoj k návrhu na rozvod nezmenila a za žiadnych okolností nechce obnoviť manželské spolunažívanie. Manžel s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasil, pričom tvrdil, že manželku aj dcéru má rád, rodinu nechce stratiť. V konaní tunajšieho súdu 3Tp/3/2024 bol uznesením zo dňa 7.4.2024 manžel vzatý do väzby pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona, pričom vo veci je poškodenou manželka. Dňa 14.1.2025 bola naňho podaná obžaloba vo veci tunajšieho súdu 1T/4/2025, nebolo doposiaľ rozhodnuté, je nariadené hlavné pojednávanie. Z podania MV SR - Úrad hraničnej a cudzineckej polície, oddelenie cudzineckej polície PZ Nové Zámky na čl. 268 spisu vyplýva, že dňom 5.2.2025 bolo začaté správne konanie o zrušenie trvalého pobytu na území SR manželovi. Z výpovede svedkyne J. K., sestry manželky, mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania nepovažovala za dobré, mala pocit, že jej sestra je obmedzovaná na osobnej slobode manželom, ktorý ju neustále kontroloval, držal v strese a všetko záviselo len od jeho nálady. Uviedla, že o maloletú H. sa jej sestra dobre stará a nevie si predstaviť, že by bola zverená do starostlivosti otca, okrem iného aj preto, že je stále kojená. Z vyššie uvedeného mal súd za to, že rozhodnutie manželky rozviesť sa je trvalé a vážne, pričom rozvrat manželstva a jeho príčinu súd videl v chovaní manžela, ktorý agresívnym spôsobom sa správal k manželke i k maloletej, o čom svedčí aj fotodokumentácia o modrinách založená do spisu na čl. 201-209. Napriek tomu, že manžel sa rozvádzať nechcel, súd nevidel reálnu šancu obnovenia manželského spolunažívania i s poukazom na dĺžku oddeleného života od apríla 2024 a jednoznačný prejav manželky, ktorú nemožno nútiť, aby zotrvala v manželstve proti jej vôli. Preto s poukazom na ustanovenie § 23 Zákona o rodine, súd manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Manžel navrhoval v konaní vypočuť svedka M. N. - farára a A. L. - bývalého švagra, ktoré návrhy súd ako nedôvodné zamietol, nakoľko mal za to, že v konaní bol dostatočne preukázaný rozvrat manželstva a súd pre rozhodnutie vo veci nepotreboval vypočuť ďalších svedkov.

S konaním o rozvod manželstva zo zákona je spojené i konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Súd maloletú zveril do starostlivosti matke, nakoľko mal za preukázané, že matka sa o maloletú vzorne stará a podľa správy šetrenia pomerov zo dňa 26.2.2025 čl. 263 spisu má na adrese D., E. XX vytvorené vhodné podmienky pre zdravý vývoj dieťaťa. Otec maloletej je vo väzbe, momentálne na území Slovenskej republiky nemá vytvorené bytové podmienky, nakoľko podnájom na adrese D., E. XX už k dispozícii nemá. Okrem iného je voči otcovi vedené správne konanie o zrušenie jeho trvalého pobytu na území Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov súd maloletú zveril do starostlivosti matke a nie do striedavej osobnej starostlivosti ako to navrhoval otec. Okrem iného súd poznamenáva, že maloletá je stále kojená a vzhľadom na svoj útlý vek a skutočnosť, že otca 11 mesiacov nevidela a že on nemá vytvorené materiálne ani bytové podmienky, by nebolo možné zveriť dieťa aj do starostlivosti otca. Matka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok v sume 473,30 eur a rodinné prídavky v sume 60 eur. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá pracuje v O. E. s príjmom 600 eur. Výdavky za bývanie hradí stará matka. Otec je vo väzbe, kde nie je zamestnaný, je bez príjmu viď potvrdenie čl. 131 spisu. Z týchto dôvodov súd určil vyživovaciu povinnosť otca v minimálnom rozsahu, čo predstavuje 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa v sume 37,53 eur mesačne, ktorú sumu musí platiť každý rodič bez ohľadu na to, či má alebo nemá príjem. Zároveň súd rozhodoval o úprave styku otca s maloletou počas trvania väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody formou videohovoru. Vzhľadom na to, že maloletá má len 18 mesiacov a nevie ešte komunikovať hovoreným slovom, súd upravil tento styk dvakrát mesačne v trvaní 10 minút medzi 16:00 hod. a 17:00 hod. na základe povolenia riaditeľa príslušného ústavu. Je v záujme dieťaťa i otca, aby ich kontakt aspoň takouto formou bol zachovaný. Trvanie videohovoru v dĺžke jedna hodina ako

to navrhoval otec, súd považoval vzhľadom na vek dieťaťa za neprimerane dlhý. Preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia Zákona o rodine.

3.

Opravným uznesením č.k. 9P/66/2024-292 zo dňa 13.3.2025 súd prvého stupňa opravil nesprávnosť, ktorej sa dopustil v záhlaví rozsudku zo dňa 6.3.2025 v priezvisku navrhovateľky.

4.

Proti tomuto rozsudku podal manžel navrhovateľky v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z., CSP) a podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (zákon č. 161/2015 Z.z., CMP).

Namietal správnosť záverov súdu o tom, že sa k manželke správal hrubo, fyzicky aj psychicky jej ubližoval s tým, že takéto jeho konanie nebolo v tomto ani v inom konaní preukázané, súdu predložené fotografie boli z veľkej časti vyrobené bez jeho účasti a manželka so svojou rodinou iba využila jeden incident, ku ktorému sa priznal a ktorý oľutoval.

Odvolateľ má za to, že súd nemôže v rodinnoprávnej veci vyslovovať jeho vinu, keď doposiaľ nebolo rozhodnuté v trestnoprávnej veci, pričom podľa neho jednorázový exces v jeho správaní je maximálne priestupkom a nie závažným trestným činom.

Súd podľa jeho názoru nesprávne, neúplne a nezákonne zistil skutkový a skutočný stav veci a dopustil sa porušenia princípu prezumpcie nevinu, keď rozsudok založil na závažnej trestnej činnosti, ktorá mu nebola dokázaná a za ktorú nebol doposiaľ odsúdený ani inak sankcionovaný.

5.

Procesný opatrovník vo svojom stručnom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť s tým, že tento je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

6.

Podobne navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje v celom rozsahu za vecne správne a navrhla ho potvrdiť. Odvolanie považuje za účelové a bezdôvodné najmä vzhľadom na skutočnosť, že otec maloletej v trestnej veci vedenej proti nemu Okresným súdom Komárno pod č.k. 1T/4/2025 na pojednávaní konanom dňa 9.4.2025 spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči manželke, priznal a v predmetnej veci bol vyneseny odsudzujúci rozsudok.

7.

Odvolací súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a po preskúmaní rozhodnutia a jeho vydaniu predchádzajúceho postupu súdu prvého stupňa bez viazanosti odvolacími dôvodmi dospel k záveru o nedôvodnosti opravného prostriedku odvolateľa.

Podľa zistenia odvolacieho súdu, v rozpore s názorom odvolateľa, súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil vecne správne a v súlade s ich logickým významom a svoje rozhodnutie aj dostatočne jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil.

8.

Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, napriek formálnemu označeniu jeho odvolacích námietok sám nekonkretizoval, ktorý podľa jeho názoru na vec sa nevzťahujúci právny predpis súd aplikoval, resp. v čom by podľa jeho názoru mala spočívať nesprávna aplikácia právnych predpisov, podľa ktorých súd postupoval a rozhodoval.

Podobne iba nekonkrétne namietal nesprávne skutkové zistenia súdu prvého stupňa a nedostatočnosť zistení skutkového stavu, v súvislosti s ktorou opomenul uviesť, ktoré ním navrhované alebo inak do úvahy prichádzajúce dôkazy a s akým významom pre rozhodnutie súd nevykonával a vykonať mal (takýto význam nie je zrejmý v súvislosti s výsluchom svedkov M. N. a A. L., nevykonanie ktorého súd v odôvodnení rozsudku ozrejmil).

Námietky odvolateľa zjavne vyplývajú z jeho nesúhlasu s rozvodom manželstva a jeho subjektívneho názoru, nemajúceho oporu vo vykonanom dokazovaní, že zákonné podmienky rozvodu manželstva

naplnené neboli. V rozpore s jeho tvrdením sa pritom súd prvého stupňa nedopustil v jeho neprospech porušenia prezumpcie nevinu, keď na žiadnom mieste odôvodnenia rozsudku predčasne nekonštatoval, že sa voči manželke – navrhovateľke dopustil konania naplňajúceho znaky trestného činu kladeného mu za vinu rozhodnutím o vzatí do väzby či obžalobou podanou Okresnou prokuratúrou Komárno.

Na strane druhej, zistenia súdu prvého stupňa o tom, že sa odvolateľ voči manželke dopustil fyzického a psychického násillia z okolností prípadu bez pochybností vyplývajú, odvolateľ sám fyzický útok na manželku pripustil, hoci iba v jednom prípade (vyhlásenia o svojej vine urobil v čase po rozhodnutí súdu prvého stupňa vo veci rozvodu manželstva, v súvislosti s čím mu bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/4/2025 zo dňa 9.4.2025 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/30/2025 zo dňa 8.7.2025 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky).

9.

Vychádzajúc z uvedeného nemal odvolací súd dôvod nestotožniť sa so záverom súdu prvého stupňa o vážnom narušení a trvalom rozvrátení vzťahu medzi manželmi, ako aj o nedostatku predpokladu obnovenia manželského spolužitia ukončeného odchodom navrhovateľky zo spoločnej domácnosti v apríli 2024, a o tom, že rozvod manželstva nie je na ujmu ani maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z manželstva účastníkov, zdárnu výchovu ktorého nie je možné očakávať v atmosfére strachu navrhovateľky z nepredvídateľného správania sa manžela - otca dieťaťa.

Nakoľko odvolací súd nezistil ani iné, odvolateľom nenamietané, nedostatky rozhodnutia alebo postupu súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zmenu napadnutého rozhodnutia alebo jeho zrušenie, rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

10.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

11.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).